

Инж. М.

Спасителни полярни летци.

Обширни гори, неизмѣрими търсища и сребристи езера се ширятъ изъ просторната и негостоприемна Лапландия. Ледени рѣки, като свѣтли ленти, носятъ водите си къмъ далечните морета. Тѣ скачатъ отъ прагъ на прагъ, пъять своята нестихваща пѣсень, сливатъ се една съ друга и така, широки и можщи, прекосяватъ високите планински вериги. Рѣдко се срѣщатъ тукъ заселища. И колкото ги има, тѣ сѫ отдалечени на стотици километра едно отъ друго и се състоятъ само отъ нѣколко дѣрвени кѣщи. По голѣмата часть отъ Лапландия се намира на северъ отъ полярния крѣгъ и е раздѣлена между три дѣржави: Швеция, Норвегия и Русия. На северъ, тамъ где то настѫпва границата между горите и ледовете, се ширятъ грамадни пространства, покрити съ северенъ мѣхъ — храната на северния еленъ. Суровъ е климатътъ на тази страна, сурови и закалени сѫ нейните жители.

Нѣкои смѣтатъ, че лапландците сѫ единъ отъ първите народи на Европа. Тѣхната история, която се губи въ тѣмните предисторически времена, е непозната. Макаръ по външность да приличатъ на монголи, миналото имъ мѣжно може да се издири. Тѣ говорятъ на множество наречия, и иматъ най-разнообразни и противни едно на друго предания.

Въ шведска Лапландия живѣятъ около 6,000 д. лапи. Голѣмата часть отъ тѣхъ сѫ богати ското-